

„Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo útisk nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí nebo zabití?... Ale v tom všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval.“ Řím 8, 35,37

S LOVO NA LISTOPAD

Dalším stovebním kamenem mše svaté je

SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU (GLORIA IN EXCELSIS)

Pokračováním oslav a proseb v toužebném Kyrie je „velmi starý a úctyhodný hymnus“ (IG 31) Gloria in excelsis. Tyto přívlasky nemají být pouhou ozdobou. Hymnus je skutečně složen na způsob žalmů a obsahuje mnohá biblická zvolání. Dají se v něm rozpoznat tři části:

- andělský zpěv (Lk 2, 14)
- pět chvalo zpěvů
- chvála Tří božských osob

Nejstarší písemný doklad se o hymnu Gloria objevuje ve 4. století ve spise připisovaném sv. Atanáši „De virginitate“, kde se doporučuje modlit se jej jako ranní modlitbu spolu se žalmem 62. Úplný řecký text obsahují „Apoštolské konstituce“ kolem roku 400. Do římské liturgie se dostal až v 6. století jako slavnostní prvek biskupské mše, obecně se směl používat až ve 12. století. Od té doby se zpívá ve mších radostného charakteru, tedy o nedělích mimo dobu adventní a postní, o slavnostech a svátcích.

Vstupní modlitba. (Collecta)

Uzavírá vstupní obřady mše a vytváří spolu s modlitbou nad dary a modlitbou po přijímání jednotu, která se nazývá „úřední modlitby“. Přednáší je Bohu výhradně předsedající liturgie ve jménu všech shromážděných. Začíná výzvou „modleme se“, která nás vyzývá, abychom si „v tichu uvědomili přítomnost Boží a formovali v srdci osobní modlitbu“ (srov. IG 32). Potom kněz pronáší modlitbu v postoji zvaném „orante“. Rozepjaté a otevřené ruce připomínají Krista přibitého na kříž a jsou oproti sevřené pěsti znamením pokoje, důvěry a prosby. V první části modlitby oslovujeme Boha Otce, jak je dobrý, všemohoucí, milosrdný. Může zde zaznít i něco z tajemství dne, který se slaví. V druhé části collecty přednášíme Bohu svou prosbu. Závěrečná část je „doxologií“ - chválou Otce skrze Syna v Duchu svatém. Abychom po modlitbě mohli vyslovit svůj souhlas, své „Amen“, musíme být pozorní, protože úřední modlitby jsou „nejřímštější“ z celé římské liturgie. Jsou přesné až strohé, není v nich žádné nadbytečné slovo, jsou to rétorické poklady římské kulturní tradice. Proto nám můžou připadat poněkud vzdálené a

nesrozumitelné. Jejich objektivita jim pomohla přetrvat dlouhá staletí. Podepišme se svým amen pod ně i my, aby naše prosba dosáhla vyslyšení. DPJ

OBRAZOVÉ MEDITACE budou v adventu vždy v sobotu po mši svaté.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU na měsíc listopad 2005

1. Za manžely, aby v denním životě dokázali žít podle příkladu svatosti mnoha jiných manželských dvojic.
2. Za misijní představené, aby si stále důsledněji byli vědomi své povinnosti péče o stálý duchovní růst svých kněží.
3. Za všechny zemřelé, aby naše modlitba doplňovala lásku, kterou jsme jim nestačili projevit za jejich života.

FARNÍ
aktivita...

ZÁPIS Z FARNÍ RADY bude během prvního listopadového týdne vyvěšen na nástěnku v kostele. *dž*

PROSÍM VŠECHNY,

kdo mohou jakkoli přispět k svatomartinskému posvícení, které se bude konat zároveň jako oslava bířmování v **neděli 20.11.**, aby své sladké i slané kreace nosily před mší v neděli 20. listopadu do jídelny. Za přípravu posvícení děkuje paní Kučerová a paní Dražilová.

S případnými dotazy se obraťte na tel. 235319775, mobil 737 728 559.

Klára Dražilová

SVATOMARTINSKÝ LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD

Se bude konat v neděli **13.listopadu**. Průvod se shromáždí v **17 hodin u klášterního kostela Sv. Rodiny** a po krátkém úvodu vyjde včele se Martinem na koni ke kostelu sv. Martina ve Starých Řepích. Pro děti je připraven malý dáreček.

KAPLIČKA - SOBÍN

Jménem Městské části Praha – Zličín si Vás dovoluujeme pozvat k účasti na slavnostním aktu u příležitosti vysvěcení kulturní památky „Kaplička se zvoničkou“ v Sobíně, ul. Hostivická dne 1.11.2005 v 15.30 hodin. Vysvěcení provede P. Daniel Janáček

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA PRO DĚTI

Jedna z tradic naší farnosti je Mikulášská besídka. Letos se bude konat v pondělí 5. prosince v 17 hodin v jídelně DCB po mši svaté (která bude jako vždy od 16 hodin!). Nejpozději ČTVRT HODINY PŘEDEM (do 16.45) doneste prosím dárky pro děti (označené jménem) do „hlavního Mikulášova stanu“ – do klubu DCB. Součástí besídky bude slovo pana faráře, písnička a samotný Mikuláš se svým doprovodem. *dž*

MIKULÁŠ NA SÍDLIŠTI...

Letos by opět mohl sv. Mikuláš se svým doprovodem navštívit (v pondělí 5. 12. od 18.15) některé z nás i doma – pokud se např. nemohou dostavit na naši besídku nebo z jiných důvodů. Případní zájemci se přihlašte u *Davida Žofáka (tel. na 7 str. MN)*.

DOMOV SV. KARLA BOROMEJSKÉHO Vás zve na benefiční koncert

ve čtvrtek 10.11.2005 v 18:00 hodin v refektáři Domova

SESTRY STEINOVY

Vstupné dobrovolné

Výtěžek koncertu bude věnován na nákup polohovacích postelí pro pacienty a k zajištění provozu Domova.

Kontakt: Domov sv. K. Boromejského,
K Šancím 50, 163 00 Praha – Řepy,
Tel: 235 301 238, 235 323 247, sekretariat@domovrepy.cz,
www.domovrepy.cz.

S VĚDKOVÉ VÍRY STARONOVÉ POVOLÁNÍ

V roce 2003 uplynulo 700 let od narození **svaté Brigity Švédské**. Narodila se roku 1303 ve švédské provincii Uppland. Její matka Ingeborg pocházela z tehdejší vládnoucí královské rodiny Folkungů. Brigitin otec Birger vládl v Upplandu a vydal Upplanský Län, první švédskou sbírku zákonů. Svým způsobem byla Brigita předurčena k obtížné roli, kterou měla později sehrát jako Boží poselkyně tváří tvář mnoha panovníkům své doby. Již v devíti letech ztratila Brigita matku a byla předána do výchovy tetě přebývající v jiné části říše. Ovšem ještě předtím přijala první ze zjevení, která měla tak významně poznamenat její další život. Těchto zjevení bylo nakonec přes šest set. Brigita chtěla původně vstoupit do kláštera, leč její otec jí to nedovolil a podle jeho vůle se provdala ve dvanácti letech za Ulfa Gutmarssona, panovníka ve švédské provincii Närke. Poslechla otce a její poslušnost hrála v jejím životě samozřejmě roli, že ve své pozdější řádové řeholi nepostavila vedle slibu chudoby a cudnosti slib poslušnosti, nýbrž slib pokory. A jelikož bez pokory není možné žádné lidské soužití, stala se Brigita i v tomto směru tou, která ukazuje cestu církvi a společnosti naší doby.

Jako manželka stála Brigita v čele hospodářství, společně se svým chotěm založila špitál pro chudé, zastupovala jej, když musel pobývat u královského dvora. Byla velmi vytíženou a zároveň praktickou ženou. A to se odráží v obrazech, která použila ve svých zjeveních. Podobně jako Terezie z Ávily nacházela také Brigita Boha uprostřed hrnců na plotně či mezi mnoha staveními jejich usedlosti. Jedno z nejrozsáhlejších souvislých zjevení - 'Knihu otázek' - přijala při jízdě na koni do Vadsteny. A nespadla při tom z jeho hřbetu. S Ulfem měla osm dětí, z nichž se sedm dožilo dospělého věku. Měla se tedy co ohánět. Je neuvěřitelné, co potřebovala Brigita ke svým promluvám k mocným a do jakého fyzického nebezpečí se tím dostávala. Doslovně následovala slova apoštola Pavla biskupu Timoteovi: 'Zapřísahám tě před Bohem ... Hlásej Slovo! Přicházej s ním, ať je vhod či nevhod ...' (2 Tim. 4,1-2). Někdy podnikala cestu spolu se svým manželem, při jedné z nich - byla to pout' k svatému Olafovi do Trondheimu a po tom do Santiaga de Compostela - na zpáteční cestě její manžel Ulf onemocněl a slíbil, že půjde do kláštera, když se uzdraví. Na základě svého slibu se stal cisterciákem v Alvastře ve Švédsku a Brigita se usadila poblíž jako poustevnice. A tam začala třetí nejdramatičtější etapa jejího života.

Kolem roku 1346 přijala Brigita v Alvastře zjevení, v němž jí Ježíš Kristus sděluje, že má založit nový řád. Pro tento řád ji daroval ve zjevení řeholi, která je pojmenována podle něho: řád Nejsvětějšího Spasitele. A na závěr ji pověřil, aby se vydala do Říma a vyžádala si od papeže potvrzení této řehole. Brigita na tuto výzvu reagovala ‚Papež není v Římě‘. Její život spadl do sedmdesátiletého období ‚babylónského zajetí církve‘, kdy papežové sídlili v Avignonu. Kristus na Brigitu naléhal: ‚Vyprav se do Říma‘ a slibuje: ‚Uvidíš, jak se tam císař a papež objímají‘. To bylo velmi nepravděpodobné, protože císařem byl Ludvík IV. Bavor, který byl v klatbě a v klatbě také zemřel. Kristova slova naznačovala, jak dlouho musela Brigita v Římě čekat. Tomu však v roce 1346 ještě nerozuměla. Leč Krista poslechla a vydala se na cestu. Celou třetinu svého života strávila Brigita v Římě a naléhala na papeže, aby se vrátil do Říma. Věděla, že každá obnova církve musí začít se silným papežem pevným ve víře v čele. V roce 1367 se sice vrátil papež Urban V. do Říma. Potvrdil Brigitinu řádovou řeholi, ale nenalezl sílu k reformě církve. Uchýlil se zpět do Avignonu. Brigita žádala po něm vysvětlení: ‚Myslíš, že i já netoužím po zemi temných lesů a průzračných jezer?‘ Pociťovala stesk po domově. O starostech o děti ani nemluvě. Z domova ji poslali na pomoc její dceru Kateřinu, která se později stala první abatyší nového řádu a dodnes je uctívána jako světice. Brigita zemřela 23. Července 1373 v Římě poté, co se s ní Ježíš Kristus v posledním vidění zasnoubil a oblékl jí řádové roucho, které sama nikdy nenosila. V roce 1391 byla svatořečena. Když Jan Pavel II. jmenoval svatou Brigitu jednou z patronek Evropy, měl na paměti tak četná poselství světice ke svým předchůdcům a předává je dále svým nástupcům.

Na základě Brigitiných zjevení charakterizoval svatý Ambrož tři hlavní hříchy: pýcha, žádostivost a smyslnost. Z pýchy vyrůstá domýšlivost, touha po chvále, ctižádostivost a neposlušnost. Lidé si prostě myslí, že to, co obdrželi od Boha, pochází z nich samých, že své pozemské statky nabyli jen svými zásluhami. Tím si namlouvají, že si Nebe dosáhnou vlastni zásluhami. Důsledkem tohoto hříchu je podle Brigity nedostatečná důvěra v Boží Prozřetelnost. Žádostivost označovala jako nezřízenou touhu po úřadech a počtách, ba dokonce i po Nebi. Smyslnost charakterizovala podle slov Kristových: ‚Daroval jsem člověku všechno potřebné ve správné míře, on však chce mít všechno bez míry. Chtěl by, kdyby mu to přirozenost dovolovala, bez ustání obcovat, bezuzdně pít a nezměrně se oddávat žádostem, dokud by mohl hřešit, nikdy by neupustil od hříchu‘. Brigita samozřejmě znala radost. Podle Brigity existuje dobrá radost, při níž veškeré touhy docházejí klidu v tom, co se shoduje s rozumem. Existuje také špatná radost, při níž chce touha spočinout v tom, co stojí proti Božímu zákonu.

Obdobně bychom si mohli připomenout životy světic -Kateřiny Sienské, Terezie z Ávily, Edith Steinové, ...

Při pohledu do kostelních lodí nejen v naší zemi, zejména ve všední dny, vidíme, že církve při svátostné liturgii zastupují většinou ženy. Jako by si Pán právě je v dnešní době povolal, aby především ony pamatovaly na svaté půdě na svět kolem

sebe. Ženy nikdy nevládly mečem či kanónem, nýbrž smyslem pro věci potřebné, praktické a spravedlivé. Ony mohou mít zvláštní cit, jak ukázat cestu, na které může člověk zahojit svou vnitřní rozervanost, jak lidé najdou pospolitost, dát poznat, jak Bible přejímá a nese tyto dějiny jako slovo Boží i do budoucna. Tímto textem chci našim farnicím dát povzbuzení, aby našly odvahu a vytrvalost ve svém osobním povolání a navíc se také pustily do praktické politiky, braly na sebe pravomoc a odpovědnosti a tím skloubily svůj osobní duchovní rozměr s náročnou realitou. Náročnost by neměla být pro nikoho z nás výmluva či omluva. Také platí, že každý jedinec s novými úkoly roste. Touto cestou kráčela mimo jiné Brigita Švédská.
Josef Svoboda

O TÁZKY A ODPOVĚDI

KARIÉRA a nebo...

„Jako zodpovědnému pracovníku se mi dostala do rukou jedna podezřelá faktura, na kterou stačilo dát můj podpis, abychom obdrželi větší množství peněz. Fakturu jsem na několik dní odložil do psacího stolu a doma jsem předložil celý svůj problém. Následovala dlouhá diskuze: já jsem byl nerozhodný, moje manželka připustila, že bych fakturu mohl podepsat, zatímco naše dvě dcery byly pohoršené, že s tím vůbec přicházím jako s problémem. Nakonec jsem to nepodepsal, ale vím, že jsem tím ohrozil svojí kariéru, kterou jsem si budoval 25 let...“

Váš pěkný dopis, který jsme stručně shrnuli, je svědectvím toho, jak je pro každého důležitý dialog v rodině, v prostředí, kde vzájemná láska osvětluje problémy, osvobozuje od vnějších tlaků a umožňuje získat jasnější pohled na to, co má v životě skutečnou hodnotu.

Když jste po mnohých letech usilovné práce dosáhl dobrého místa, nepochybujeme o tom, že teď je vám líto nechat ho být kvůli takové maličkosti, jakým je jeden obyčejný podpis, o kterém člověk může později tvrdit, že ho učinil z roztržitosti, a vůbec si při tom neuvědomoval, co podepisuje, a to tím více, že (jak jste napsal) na faktuře už bylo více mnohem důležitějších podpisů než byl ten váš. Úplně pochopitelná je i otázka, kterou jste si položil: „Udělal jsem to dobře? Stálo to, za to?“

Přehlednutím sedmého přikázání „nepokradeš“ by jste si možná mohl zabezpečit vyšší životní úroveň a možná také získat nějaké úspory navíc pro své dcery. Myslíme si však, že tímto svým svědectvím jim zanecháváte o mnoho více. Vidět vlastního rodiče, jak zaujal odvážný postoj proti všeobecnému trendu, jak dal přednost vlastní nezávislosti a morální přímosti před vyděračským tlakem vnějšího prostředí, je nezničitelné dědictví, které přetrvá celý život.

Sympatická je také úloha, kterou v celé záležitosti sehrály vaše dcery. Z toho, co jste nám napsal, jsme pochopili, že právě ony vám pomohly, abyste v sobě našel sílu a

nepřistupoval na žádné kompromisy. Je potěšující, že nejednou jsou to naši synové a dcery, kteří brání jisté hodnoty mnohem rozhodněji než my dospělí, kteří jsme často příliš zavaleni každodenními starostmi. Někdy jsme přehnaní realisté, zatímco oni jsou idealisté. Právě z hledání harmonie mezi námi se v rodině rodí světlo pro svědomí a mravní linie pro naši osobní existenci a zároveň pro ozdravení společnosti.

Jsou nám příkladem v nadšení a v úplnosti volby ideálu, my jim zase poskytujeme příklad ideálů konkrétně prožívaných, někdy i za cenu velkých obětí. Takto se rodina stává místem pravdy a svědectví, místem předávání hodnot mezi generacemi, hodnot, které přispějí k lepší budoucnosti.

N. Pozzi

převzato za laskavého svolení z časopisu Nové město

LISTOPAD - VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY, FARNÍ PROGRAM:

1.11. úterý	slavnost Všech svatých – 18 hodin – Sv. Rodina
svěcení kapličky v Sobíně od 15.30 – sv. P. Daniel
2.11. středa	dušičky - vzpomínka na všechny věrné zemřelé; 18 hod – hřbitov sester boromejek
4.11. pátek	svátek sv. Karla Boromejského – hlavního patrona sester boromejek
5.11. sobota	svátek sv. Zachariáše a Alžběty
9.11. středa	svátek posvěcení lateránské baziliky
10.11. čtvrtek	vigilie k sv. Martinovi, 17.30 – sv. Martin
11.11. pátek	sv. Martin – hlavní patron naší farnosti, 18 hod – Sv. Rodina
13.11. neděle	slavnost sv. Martina
20.11. neděle	slavnost Ježíše Krista Krále – závěr liturgického roku
mše svatá 9 hod – udělení svátosti biřmování, prvního svatého přijímání a křtu
- Mons. Karel Herbst
po mši oslava v klubu...
22.11. úterý	svátek sv. Cecílie – patronky všech hudebníků a zpěváků
26.11. sobota	1. nešpory – obrazová meditace po mši
27.11. neděle	1. neděle adventní

